Parsha Plug: Parshat Yitro

שמות כ:טו־כג Shemot 20:15-23

15 And all the people saw the voices and the torches, the sound of the shofar, and the smoking mountain, and the people saw and trembled; so they stood from afar. 16 They said to Moses, "You speak with us, and we will hear, but let God not speak with us lest we die." 17 But Moses said to the people, "Fear not, for God has come in order to exalt you, and in order that His awe shall be upon your faces, so that you shall not sin." 18 The people remained far off, but Moses drew near to the opaque darkness, where God was. 19 The Lord said to Moses, "So shall you say to the children of Israel, You have seen that from the heavens I have spoken with you. 20 You shall not make [images of anything that is] with Me. Gods of silver or gods of gold you shall not make for yourselves. 21 An altar of earth you shall make for Me, and you shall slaughter beside it your burnt offerings and your peace offerings, your sheep and your cattle. Wherever I allow My name to be mentioned, I will come to you and bless you. 22 And when you make for Me an altar of stones, you shall not build them of hewn stones, lest you wield your sword upon it and desecrate it. 23 And you shall not ascend with steps upon My altar, so that your nakedness shall not be exposed upon it."

(טו) וָכָל־הָעָם רֹאִים _{את־הקוֹל}ת וְאֶת־הַלַּפִּידִם ואֵת` קול הַשׁפָר ואַת־הָהָר עָשֶׁן וַיַּרא הָעָם וַלְּנֵעוּ וַיַּעַמֹּדְוּ מרחק: (טז) ויאמרו אַל־משה דבר־אַתָּה עמנו וֹנִשׁמֶעָה וַאַל־יְדַבֶּר עִמְנוּ אֵלֵקִים פֵּן־ נָמִוּת: (יז) וֹיאמר מֹשֶׁה אל־העַם אַל־תּיראוֹ כִּי לבַעבוּר נַסְוֹת אֶתְכֶּם בַּא האלקים ובַעבור תּהֵיֵה יִראַתוֹ עַל־פָּגֵיכֶם לְבַלְתִּי תחטַאוּ: (יח) ויעמד העַם מרחק ומשה נגַש אַל־הָעַרָפֵּל אשר־שֵם הַאלקים: (יט) ויָאמֵר יְקוַקֹ אַל־משה כָּה תאמר אַל־בַּנֵי יִשֹׁרָאַל אַתַּם רִאִיתַם כִּי מן־ השַּׁמַיִם דּבַּרתי עמַכם: (כ) א תעשון אִתְּי אלהי לֶסֶף וַאלהֵי זָהָב לֹא תַעשוּ לַכם: (כא) מזבַּח את־עלתיך וזבַחתִ תעשה־לּי ואת־שׁלמִיך אֶת־צְאוּךָ ואת־בַּקרך בַּכָל־הַמָּקוֹם אָלִירָ וֹבַרַכַתִּיך: (כב) אַלַירָ וֹבַרַכַתִּיך: (כב) ואם־מזבַּח אבַנים תַעשה־לִּי לְאֹדֹתִבְנַה אֶתְהַן גָּזֵית חַרְבְּדַ הנַפת עָלֵיה ותחללה: (כג) ולְא־תַעֵּלֵה ַמִזְבַּחָי אֲשֶׁר לְאֹ־תִגָּׁלֶה עֶרְנַתְּךָ עֶּלַיו:

מסכת שבת פח:

Rebbe Yehoshua ben Levi said: At every word which went forth from the mouth of the Holy One, blessed be He, the souls of Israel departed, for it is said, 'My soul went forth when He spake'. But since their souls departed at the first word, how could they receive the second word? — He brought down the dew with which He will resurrect the dead and revived them, as it is said, 'You, O God, sent a plentiful rain, You confirmed Your inheritance, when it was weary'. Rebbe Yehoshua ben Levi also said: At every single word which went forth from the mouth of the Holy One, blessed be He, the Israelites retreated twelve mil, but the ministering angels led them back [medaddin], as it is said, 'The hosts of angels march, they march [yiddodun yiddodun]'. Do not read yiddodun but yedaddun [they lead].

ואמר רבי יהושע בן לוי: כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא יצתה נשמתן של ישראל, שנאמר נפשי יצאה בדברו. ומאחר שמדיבור ראשון יצתה נשמתן, דיבור שני היאך קיבלו? - הוריד טל שעתיד להחיות בו מתים, והחיה אותם. שנאמר גשם נדבות תניף אלקים נחלתך ונלאה אתה כוננתה. ואמר רבי יהושע בן לוי: כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא חזרו ישראל לאחוריהן שנים עשר מיל, והיו מלאכי ישראל לאחוריהן שנאמר מלאכי צבאות ידדון השרת מדדין אותן, שנאמר מלאכי צבאות ידדון אל תיקרי ידדון אלא ידדון.

Hadar Zekainim on Shemot 20:18 Moshe drew near to the opaque darkness: This is troubling-- why would the Torah be given in darkness? Shouldn't it be given in light? We can resolve this by answering that it was known to God that in the future they would שעתידים לעבוד אלהים אחרים לא רצה

worship other gods, and so He did not want to give the Torah to them in light. So He did not increase the joy.

לנותנה באורה. וכל כך שלא להרבות בשמחה:

Keli Yakar on Bereshit 22:4

He [Avraham] saw the place from afar: But not from close by, for he saw the brightness of the Shechinah of God that is called 'the Place of the World'. This is a vision from afar similar to that of looking at the sun. For from afar a person is able to look at the sun, but not from up close for his vision does not have the strength to stare at the sun when it is up close. All the more so for the bright radiance of the Shechinah, may He be blessed. So too Moshe said, 'I will turn to see'. This language is to distance himself from the Holy Place and not to be close to Him. All of this is done in order to be able to see, as Jeremiah said, 'From afar God is seen', the meaning of which is not from up close.

כלי יקר על בראשית כב:ד וירא את המקום מרחוק. אבל לא נ

וירא את המקום מרחוק. אבל לא מקרוב כי ראה זיו שכינת הקדוש ברוך הוא שנקרא מקומו של עולם, מרחוק דוקא ראייה חושית כהסתכלות בשמש שמרחוק יכול האדם להסתכל בה אבל לא מקרוב כי אין כח בחוש הראות להסתכל בשמש בהיותה קרובה לאדם קל וחומר בן בנו של קל וחומר זוהר זיו שכינתו יתברך, וכן אמר משה (שמות ג ג) אסורה נא ואראה וגו' אסורה נא היינו להתרחק מן המקום הקדוש ולא להיות קרוב לו, והכל כדי שיוכל לראות, וכן אמר ירמיה (לא ב) מרחוק ה' נראה, משמע אבל לא מקרוב:

Rabbi Shimshon Rafael Hirsch on Shemot 19:10-13

[The Law] comes to the people. Its arrival is awaited for three days. And even to be allowed to await its arrival the people must make themselves worthy by sanctifying their bodies and their garments and so bring to their consciousness symbolically the rebirth of their inner and outer lives which is to be brought about by this Law. Not as they already are, can they receive the Law. Only the decision, ultimately to become what and how it should be, makes the nation worthy to receive the Torah. The complete separation between the origin of the Law and the people is also to be apparent in actual space. The place from where the people get the Torah is completely, very specifically separated from them, and raised to the realm of the extraterritorial...The people themselves were to be directed back and kept back, within bounds, by a barrier. All this to impress the fact of the superhuman origin of the Torah

Rebbe Nachman, Likutei Moharan, 115

A wise person looks at the obstacle and finds God there...but an unwise person, when he sees the obstacle, he immediately turns back. The obstacle is the cloud and the opaque darkness...'The people stood from afar' when they saw the opaque darkness, which means the obstacle. They stood from afar, but Moshe, for he had the wisdom of all of Israel, 'approached the opaque darkness where God was', which means the obstacle, for in it, God was concealed.

ליקוטי מוהר"ן ח"א, תורה קטו

וַיַּצְמִד הָעָם מֵּרָחֹק...מִי שֶׁהוּא בַּר דַּעַת, הוּא מִסְתַּכֵּל בְּהַמְּנִיעָה, וּמוֹצֵא שֶׁם הַבּוֹרֵא בָּרוּך הוּא...וּמִי שֶׁאֵינוֹ בַּר דַּעַת, כְּשֶׁרוֹאֶה הַמְּנִיעָה חוֹזֵר תַּכֶף לַאֲחוֹרָיו וּמְנִיעָה הוּא בְּחִינַת עָנָן וַעְרָפֶּל...וַיִּעֲמִד הָעָם מֵרָחֹק כִּי כְּשֶׁרוֹאִין בְּחִינַת עָנָן וַעְרָפֶּל...וַיִּעֲמִד הָעָם מֵרָחֹק כִּי כְּשֶׁרוֹאִין הָעֲרָפֶל, הַיְּנִוּ הַמְּנִיעָה כַּנַּ"ל, עוֹמְדִין מֵרָחֹק וּמשָׁה, שֶׁהוּא הָחִינוֹת דַעַת כָּל יִשְׂרָאֵל נִגַּשׁ אֶל הָעֲרָפֶל, אֲשֶׁר שָׁם הָּחִינוֹת דַּעַת כָּל יִשְׂרָאֵל נִגַּשׁ אֶל הְעֵרְפֶּל, אֲשֶׁר שַׁם הָאלקים הַיְנוּ אֶל הַמְּנִיעָה, שֶׁבָּה בְּעַצְמְה נִסְתָּר הַשֵּׁם יִתְנַבְרַ

Rabbi Jonathan Sacks, Yitro 5768: A Holy Nation

Kadosh [m]eans: that which in itself points beyond itself. It means the time which signals eternity (Shabbat), the space which intimates being-beyond-space (the Tabernacle), and the nation whose history and way of life bespeak something outside the normal parameters of history and ways of life.